

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 6 maja 2014 r.

DPK-III-452-3/14

dot. KRM-10-46-12

Pani

Małgorzata Hirszel

Sekretarz

Komitetu Rady Ministrów

Imię Pani Dyrektora!

W nawiązaniu do przekazanego przy piśmie Ministra Środowiska z dnia 6 maja 2014 r. (znak: DGOop-0230-2/2010/12/Ak) projektu ustawy o zmianie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz niektórych innych ustaw – zasadne wydaje się podtrzymanie uwag Ministra Sprawiedliwości zgłoszonych w piśmie z dnia 28 stycznia 2014 r. w odniesieniu do przepisu art. 12 projektu ustawy, w którym zaproponowano odpowiedzialność wykroczeniową za czyny w nim przewidziane, oraz w odniesieniu do uzupełnienia uzasadnienia w zakresie zawartych w projekcie regulacji rozszerzających odpowiedzialność wykroczeniową.

Mając na względzie zasadę określoności przepisów karnych właściwe jest przedyskutowanie brzmienia tego przepisu tak, aby materialne elementy czynu były zdefiniowane w sposób kompletny, precyzyjny i jednoznaczny (por. orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia: 26 kwietnia 1995 r., sygn. akt K 11/94; 20 lutego 2001 r., sygn. akt P 2/00). W konsekwencji norma karna powinna w sposób jednoznaczny wskazywać zarówno osobę, do której skierowany jest zakaz, znamiona czynu zabronionego, jak i rodzaj oraz wymiar sankcji. Podkreślić należy, iż – z punktu widzenia jednostki – zasada określoności ma w pierwszym rzędzie wyznaczyć wyraźną granicę między tym, co jest dozwolone, a tym, co jest zabronione (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 26 listopada 2003 r., sygn. akt SK 22/02). Wskazać warto, iż wprowadzie w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego

Sekretariat Departament Prawa Rady Ministrów
10-05-1111

posługiwanie się techniką odesłania w przepisach represyjnych uznawane jest za dopuszczalne, jednakże przepis represyjny posługujący się odesłaniem spełnia wymóg dostatecznej określoności, jeżeli na podstawie tego przepisu oraz przepisu, do którego nastąpiło odesłanie, można w sposób niebudzący wątpliwości ustalić, czy określone zachowanie wypełnia znamiona czynu zabronionego (por. wyroki z dnia: 5 maja 2004 r., sygn. akt P 2/03; 28 czerwca 2005 r., sygn. akt SK 56/04). W tym natomiast przypadku projektowany przepis art. 12 odsyła do przepisu art. 11 projektu, w którym również zawarto odesłanie do kolejnych przepisów. Zasadne jest zatem przeredagowanie brzmienia tego przepisu.

Odnosząc się do projektowanych regulacji zawartych w art. 1 pkt 28-33 projektu ustawy, w których zaproponowano rozszerzenie zakresu odpowiedzialności wykroczeniowej przewidzianej w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 1162), podnieść należy, iż w uzasadnieniu projektu nie wskazano powodów objęcia wspomnianych czynów tą odpowiedzialnością. Trzeba bowiem pamiętać o tym, że instrumenty prawnekarne w zwalczaniu zachowań społecznie niepożądanych powinny stanowić *ultima ratio*. Oznacza to, że sięganie do tych instrumentów uzasadnione jest wtedy tylko, gdy pożądanego celu nie można osiągnąć w żaden inny sposób (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 października 2001 r., sygn. akt SK 8/00). Zasadne jest zatem uzupełnienie uzasadnienia w tym zakresie.

2 pomonon

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Michał Królikowski
PODSEKRETARZ STANU

Do wiadomości:

Minister Środowiska